

ШЛЯХИ ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ІНДИВІДУАЛЬНО- КОНСУЛЬТАТИВНОЇ РОБОТИ ЗІ СТУДЕНТАМИ У КОНТЕКСТІ БОЛОНСЬКОЇ ДЕКЛАРАЦІЇ

Необхідність реформування системи освіти України, її вдосконалення і підвищення рівня якості є найважливішим соціокультурним завданням, яке обумовлюється процесами глобалізації та потребами формування позитивних умов для індивідуального розвитку людини, її самореалізації та формування загальнолюдських цінностей в сучасних умовах.

Чому багато випускників вищих навчальних закладів України не досягли належного рівня конкурентоспроможності на європейському ринку праці? На це питання необхідно якнайшвидше не тільки знайти відповідь, а й трансформувати цей процес таким чином, щоб європейські роботодавці самі почали активніший пошук здібних фахівців в Україні.

Сьогодні світ вступив в історичний етап розвитку, головною особливістю якого є зміни, що спричинили зміну попиту на кваліфікаційну структуру різних категорій населення, вони вимагають професійної та соціальної мобільності, безперервної освіти протягом життя та професійного вдосконалення.

Домінуючим та вирішальним сегментом навчального процесу в сучасних умовах є його організація. Це *метод* викладання і засвоєння знань та *організація* викладання і вивчення (розподіл годин між лекціями та семінарами, між тією чи іншою темою дисципліни, аудиторною, самостійною та індивідуально-консультативною роботою).

Дуже важливо, щоб студент не лише просто отримав підсумкову оцінку, а щоб він засвоїв теоретичні знання, мав досить високий ступінь розвитку творчого мислення, вміння синтезувати отримані знання та використовувати їх для вирішення практичних завдань. У сьогоднішніх умовах розвитку інформаційних технологій, коли студент має доступ до величезного масиву інформації в мережі Інтернет, лекції втрачають своє вчорашнє значення. Тому набагато більше уваги треба приділяти самостійній та індивідуально-консультативній роботі зі студентами. Тут зворотній зв'язок «викладач-студент» сьогодні є більш ефективний, що є також однією із сучасних вимог організації навчального процесу відповідно до міжнародних стандартів.

Педагогічна діяльність — інтелектуальна діяльність. Необхідно змінити акценти професійного мислення викладачів та зосереджувати увагу та час не на тому, що студент не вивчив, а на тому, що він не усвідомив, що залишається поза його розумінням, в чому саме йому потрібна допомога.

Викладач направляє та керує самостійною роботою студентів, допомагає через індивідуально-консультативну роботу, через створення атмосфери максимальної взаємодії та співпраці «викладач-студент». Після індивідуальних консультацій викладач може зрозуміти, як допомогти студенту розкрити особистісні якості і в колективі.

Участь вищої освіти України в Болонських процесах має бути спрямована лише на її розвиток і набуття нових якісних ознак, а не на втрату кращих власних традицій, зниження національних стандартів якості. Орієнтація на Болонський процес не повинна призводити до надмірностей та швидкоплинної перебудови вітчизняної системи освіти.

В. В. Сгадова, канд. пед. наук, доцент
кафедри педагогіки та психології

ПЕДАГОГІЧНЕ КЕРІВНИЦТВО САМОСТІЙНОЮ РОБОТОЮ СТУДЕНТІВ

Виконання завдань, що постали перед вищою школою, вимагають пошуку шляхів удосконалення навчально-виховного процесу, розробки нових методів та організаційних форм взаємодії викладача і студента. Тим часом саме життя довело, що тільки ті знання, до яких студент прийшов самостійно завдяки власному досвіду, стають справді міцним його здобутком. Саме тому вища школа поступово переходить від передавання інформації в готовому вигляді до керівництва самостійною пізнавальною діяльністю студентів, формування в них досвіду самостійної навчальної роботи.

У сучасній вищій школі основою навчально-виховного процесу є творча взаємодія викладача та студента. Кожний виконує свої функції. Діяльність викладача полягає в керівництві навчально-пізнавальною діяльністю студентів, які, виявляючи при цьому активність і свідомість, здійснюють свою діяльність, що реалізується в різних формах і спрямована на досягнення поставленої мети.